

Keith Moore : Maradj tanítható!

A büszkeség kezdeti formáját saját magadban felismered-e, meg tudod-e magadban határozni? Valaki mond neked valamit, ami nem tetszik. Azt mondod magadban: nekem ezt nem kell elviselnem, amit ez beszél. Alávetem magamat Istennek, de nem vetem alá magam senki embernek. Ezek híres utolsó szavak. Saul azt mondta: én megtettem, amit az Úr mondott. Sámuel erre azt felelte: nem, nem tetted meg! És Sámuel elindult, Saul pedig megragadta a ruháját és letépte róla. Ezzel neki vége. Vége a futásának, az életének. Igazából nem fedezte fel, hogy ő ezt Istennel teszi, hogy Isten magára vette ezt, mert ez a próféta Isten képviselője.

Isten embere azt mondja neked, hogy nem tetted azt, amit mondtam, akkor minek van itt az ideje? Annak, hogy elbukj, és azt mondod, hogy Istenem, mire gondoltam én? Itt az ideje a háromnapos böjtnek, nagyon komolyan mondom ezt. Nagyon komolyan mondom, itt az ideje annak, hogy igazán megbánd ezt, és megalázd magad Isten előtt. Amiért letértél az útról és megnyíltál a lázadásnak. Ez teljesen elfojthatja Isten akaratát az életedben.

"Mert mint a varázslásnak bűne olyan az engedetlenség, és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. Mivel te megvetted az Úrnak beszédét, Ő is megvetett téged, hogy ne légy király."(1Sámuel 15.23)

Meg is történt ez. És a következő pillanatban már egy barlangban volt, egy varázslóval, egy boszorkánnyal. Nagyon szomorú dolog, hiszen Isten kenete volt rajta. Egy másik fordítás azt mondja: az engedetlenség illetve a lázadás az ugyanolyan rossz, mint a boszorkányságnak a bűne. A makacsság ugyanolyan rossz, mint bálványt imádni. Ha én megtudnám, hogy szobrok előtt hajtasz térdet, és kakasokat áldozol, és azt mondanám: mindenki imádja a bálványokat a maga módján, ez így rendben van? Itt-ott azért imádjuk a bálványokat. Rendben lenne szerintetek? De mit gondolnak az emberek a makacsságról? Sokszor büszkék arra, hogy ők milyen makacsok, milyen önfejűek. A Biblia pedig azt mondja, hogy ez ugyanolyan rossz, mintha bálványokat imádnál. Mint a boszorkányság, a varázslás.

Látjuk-e ezt így, hogy ez ilyen gonosz dolog? A legtöbb ember ezt nem így tekinti: azt mondják, hát egy picit önfejűek. Vagy amikor a szülők azt mondják a gyerekekre: hát, tudjátok, megvan az ő kis személyiségük. Független kis önálló emberkék, megvan a saját személyiségük. Amikor háromszor mondasz valamit a gyerekednek, és kiölti rád a nyelvét, ezen elkezdesz nevetni.

Arról is azt gondolnád, hogy olyan vicces, hogyha látnád, hogy valami kis szobrot imádnak a szobájukban? Ó, hát minket az nem érdekel, kisgyerek, csináljon, amit akar. Egy kis bálványimádás nem árt neki.

A szolgálatom kezdeti fázisában, az első pár évben, több időt töltöttem azzal, hogy az Urat kerestem, az Úrra várakoztam, imádkoztam. Olyan embereknek a könyveit olvastam, akiket Isten igen-igen hatalmas módon használt, az ő generációjukban. És nemcsak egyszer-kétszer, hanem sokszor láttam azt, hogy egyszerűen letértek az útról. Isten használta őket, aztán

letértek az útról, aztán már téves dolgokat tanítottak, és néhányan meghaltak fiatalon. Annak ellenére, hogy Isten olyan hatalmasan használta őket.

És ahogy ezt láttam, ahogyan teltek a hónapok, úgy egyre nehezebbnek, súlyos tehernek éreztem ezt. Teher volt a szívemen, mert azt gondoltam, hogy ezek az emberek sokkal többet tudtak Istenről, mint én most, és mégis letértek az útról. Kudarcot vallottak és levágattak az életről. Felfedeztem, hogy nem támaszkodhatok az én nem tudom milyen nagy tudásomra, hogy ez ne történjen meg velem. Nem támaszkodhatok arra, hogy nekem milyen megtapasztalásaim vannak Istennel, mert nekik sokkal több volt.

Akkor hogyan lehetek biztos abban, hogy én nem fogok kudarcot vallani, és nem esek el. Hogy nem fogok téves dolgokat tanítani, és nem fogom félrevezetni az embereket, és nem halok meg fiatalon, nem véttem el Isten akaratát. Nagyon nehéz volt a szívem. Emlékszem, egy nap a gyógyító iskolában kellett volna szolgálnom, és bementem abba a szobába, ahova be-bejártak az akkori szolgálók. És mivel ez a dolog annyira erős volt a szívemen, hogy alig bírtam kivárni, míg odaérek, mert már akkor sírtam, és leestem a földre, és imádkoztam és fölsírtam Istenhez.

És azt mondtam: Istenem, én nem tudom, hogyan tudom megtenni, nem tudom, hogyan tudom magamat távol tartani attól, hogy ne essek ugyanazokba a hibákba, amikbe ezek az emberek beleestek. Ezek az emberek ismertek Téged, én ezt látom és értem, ők sokkal jobban ismertek Téged, mint én most ismerlek. Az Úr szólt a szívemhez, nem hallható hangon. - Teljesen elvitte ezeket a félelmeket rólam. Isten megszabadított ezektől a félelmektől. - Azt mondta nekem:

Fiam, én mindig veled vagyok, én vezetni foglak, megvédelmezlek, ha letérsz az útról, én megmutatom neked, ha nem hallod meg először, akkor újra megmondom neked. És hogyha másodszor sem hallod meg, akkor felhangosítom, és hogyha így sem érted meg, akkor három embert küldök majd hozzád, hogy megértsd.

Az emberekhez, akikről olvastál, küldtem hozzájuk másokat, éjjel fölébresztettem őket, Voltak, akiknek látomásokat és álmokat adtam. Voltak, akiknek természetfölötti megtapasztalást adtam, de nem voltak hajlandók meghallgatni engem. Nem hallották meg, amit mondtam nekik, mert megkeményítették a szívüket, és megkeményítették a nyakukat.

Fiam, ezért ne aggódj, mert én megvédelmezlek. A jobb kezemmel felemellek, és nem fogsz elesni, mindaddig, amíg rám hallgatsz. A kérdés nem az, hogy én törődni fogok-e veled? A kérdés az, hogy te hajlandó vagy-e engem meghallgatni. Aztán azt mondta nekem az Úr Isten, ezt le is írtam, hogy: "Fiam, az alázatosságod a te védelmed a megtévesztés ellen. Mindaddig, amíg a szívedet alázatosan tartod, mindaddig, amíg tanítható maradsz, amíg formálható vagy és tanítható, addig meg leszel védelmezve!"

Isten nem fog téged a sötétségben hagyni, Isten megmutatja neked. Hol itt a veszély? Voltak emberek az én életemben is, és köszönet érte Istennek, hogy nem túl sokan, de voltak páran, akik éveken át mindig azt mondták nekem: Keith testvér Isten téged használt arra, hogy szólj az én életemben. Ha Isten véletlenül valamit mutat neked rólam, akkor kérlek, mondd el nekem, hogy tudjam. Évek teltek el, és semmi ilyen nem történt, aztán az Úr egyszer

fölbresztett éjszaka, hogy menjek el hozzájuk, és mondjam el nekik ezt és azt. Ők nagyon jól tudták, hogy igen-igen ritka dolog, hogy én ezt teszem, mert én úgy hiszem, hogy mindegyikünknek meg kell tanulni a szellem vezetését saját maga számára. Elmentem tehát hozzájuk, elvittem a Bibliámat, és azokat a dolgokat, amiket éjjel leírtam, leültem velük és 3 órán keresztül beszéltem hozzájuk. És azt mondtam nekik: Ne menjetek erre! Ne menjetek erre, mert ha erre mentek, akkor ebbe meg ebbe fog ez nektek kerülni. Ott ültek velem és sírtak. És a másik héten mentek és megtették mégis azt a dolgot. Na, most ez összezavarodottság, tudatlanság? Nem, nem.

Elvész az én népem, mert tudomány nélkül való, miért? Mert visszautasították a tudományt! Ez a veszély - amikor tudod és látod, hogy ott van és tudod, hogy mi az a dolog, de nem teszed meg! Most lépsz le arról az útról, amit Isten számodra kijelölt, és kilépsz az áldásod helyéből, lázadó vagy, és pusztá helyen fogsz lakni. De ennek soha nem kell megtörténnie veled! Ha tanítható maradsz. Másokban is lakozik a Szent Szellem nem csak benned. Mások is hallanak Istentől rajtad kívül, főleg az előjáróid az Úrban. Akik ötször annyi időt jártak már az Úrral, mint te. És olyan sok minden mást megtapasztaltak Istenben, amit te még nem. Főként, amikor az Úr használja őket arra, hogy neked mondjanak valamit, hogy valamit ne tegyél meg. Nem te vagy az egyedüli, aki ezt tudod, aki hallani tud Istentől. Biztonságban vagy, amikor alázatos és tanítható vagy, ez megvédelmez a megtévesztéstől.

Volt példa erre az én életemben is. Most is emlékszem arra, hogy nem sokkal azután, amikor elkezdtem Hagin testvérnek dolgozni, nagyon zöldfülű voltam még, sokszor ugyanúgy viselkedünk, mint a tinédzserek, mert a tinédzserek azt hiszik, hogy ők mindent tudnak. Volt egy dolog, ami kirobbant az országban, és azt mondtam erre, hogy igen ez az, itt van az Ige, megtaláltam az Igét a Bibliából, ez biztos az. És Hagin testvér jött másnap, és az ellenkezőjét tanította, én meg azt gondoltam magamban: de hát itt az Ige, én megtaláltam a Bibliában. Hallgattam, de másokat hallottam így beszélni Hagin testvérről: Á, tudjátok, ő már öregszik. Igen, ezt mondták, az egyikük meg egyenesen azt mondta: Tudjátok, ő olyan, mint Mózes, ő nem fog bemenni az Ígéret földjére. Istennek fel kell emelnie ilyeneket, mint mi, fiatal Józsuékat. Ez nekem nem tetszett.

Úgyhogy egy picit visszaléptem, ültem és hallgattam Hagin testvért, ahogyan beszélt erről, és csendben maradtam. És aztán rájöttem, hogy ő ezt már hallotta, ő mindezt már előre látta. És itt a dolog lényege: nyitottnak kell lenned. Teljesen mindegy, mit gondolsz, mennyit tudsz erről a dologról. Nyitottnak kell lenned ahhoz, hogy ki tudd jelenteni: lehet, hogy rosszul gondolom. És az én előjáróm az Úrban, ezt picit másképp gondolja. Amikor visszahúzódtam, akkor nemsokára megláttam, hogy bizony, Hagin testvérnek igaza volt. Olyan zöldfülű voltam még, nem láttam a dolgokat igazából, nagyon sok mindent nem értettem. És amikor ezek a dolgok kezdtek szétesni, akkor nagyon boldog voltam, hogy nem volt benne részem. Olyan boldog voltam, hogy Hagin testvérről hallgattam, és mondtam, hogy: köszönöm, Hagin testvér és köszönöm, Uram, hogy használtad Hagin testvért!